

Sobota 3. marca 2018

Piesne: ES č. 243, 453

Text: Zjav 2, 1 – 6

„1Anjelovi cirkevného zboru efezského napiš: Toto hovorí Ten, ktorý pevne drží v pravici sedem hviezd a chodí uprostred siedmich zlatých svietnikov; 2poznám tvoje skutky, prácu i trpezlivosť a že nemôžeš zniesť zlých; skúšal si (ľudí), ktorí hovoria o sebe, že sú apoštolovia, a nie sú, a poznal si, že sú luhári; 3si trpezlivý, znášal si mnoho pre moje meno a neustal si. 4Mám však proti tebe, že si opustil svoju prvú lásku. 5Spamätaj sa, odkiaľ si odpadol, kajaj sa a rob prvotné skutky! Ak nie, prídem na teba, pohnem tvojím svietnikom z miesta, ak sa nebudeš kajaj! 6Ale to jedno máš, že nenávidíš skutky mikulášencov, ktoré aj ja nenávidím.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Mesto Efez by sme v dobe napísania listu mohli označiť za „centrum“, a to hneď vo viacerých smeroch. Išlo o správne centrum provincie, strategicky významné politické a obchodné centrum, no čo je dôležitejšie, išlo aj o živé kresťanské centrum. Tamojší kresťanský zbor sa mohol pýšiť svojou vytrvalosťou i svojimi skutkami. Členom zboru nechýbala ani vieroučná bystrosť a pravovernosť. Dokázali spoľahlivo rozoznať falošné učenie, s ktorým prichádzali do mesta rôzni potulní kazatelia a v súvislosti s tým vedeli aj veľmi citlivo určiť hranice toho, čo ešte možno v učení považovať za pravoverné, a čo už nie. Za toto všetko je kresťanský zbor v liste pochválený. A my sa tak pýtame, v čom je teda ten zásadný problém, keď navonok to všetko znie priam idylicky? Odpoveď ale nachádzame už vo 4. verši, kde čítame slová: Mám však proti tebe, že si opustil svoju prvú lásku. Ako tomu rozumieť? Hoci zbor do svojej práce investoval nepochybne mnoho úsilia a robil veci skutočne poctivo a zodpovedne, predsa sa jeho členom vyčíta nedostatok nadšenia, strata nádeje, akoby zabudli, prečo to vlastne všetko robia. Obsah tohto listu tak núti každého čitateľa, aby k nemu zaujal osobný postoj. Vyzýva nielen členov zboru v Efeze, ale i každého jedného z nás, aby sme hľadali začiatok, vrátili sa k počiatočnému zmyslu, k prvotnému nadšeniu, s ktorým sme ako veriaci kresťania pristupovali k veciam, prácam, aktivitám v našich cirkevných zboroch. Človeče, rozpomeň sa! Bdelosť a vytrvalosť nech sú teda znakom nášho vlastného života i života našich cirkevných zborov, nie skleslosť či duchovná mŕtvota. No zároveň nezabúdajme v zmysle dnešného biblického textu ani na to, že nestačí len navonok vyžarovať dojomom stability, nestačí len, že zbor má správnu náuku a chvályhodné životné postoje, ak do vecí nevstupuje s radosťou a potrebnou nádejou. Amen.

Modlitba:

Drahý náš nebeský Otče, ďakujeme, že sa ako Tvoji spolupracovníci smieme podieľať na budovaní Tvojho kráľovstva tu na zemi. Chráň nás, prosíme, pred duchovnou pýchou, pred chválením sa svojimi zásluhami a dopraj nám prežívať úprimnú radosť zo služby na Tvojej vinici. Amen.

Mgr. Zuzana Poláková, zborová kapláňka v CZ ECAV Rožňavské Bystré